

מי אמר שאי אפשר

ספר לילדים

מאת משה אורן

איורים מושיק לין

* הספר "מי אמר שאי אפשר" ניתן לרכישה בהוצאת "מודן" ובכל חנויות הספרים.

קטע הפתיחה מתוך הספר.

כשאמא נכנסה לחדר לכבות את האור יותם ביקש "רק עוד קצת!"
ואמא אמרה שכבר נורא מאוחר ואי אפשר
ויותם אמר שאין בעולם דבר כזה שאי אפשר
אבל אבא, שבא לעזור לאמא, אמר שדווקא יש.
"אי אפשר להשחיל פיל בקוף של מחט," אבא אמר.
ועל זה לא היתה ליותם שום תשובה.

אחר כך, כשההורים נתנו לו נשיקת לילה טוב והשאירו אותו לברו,
הוא שכב בעיניים פקוחות וחשב הרבה הרבה זמן.
"זה לא נכון," הוא אמר בסוף לחושך. "הפיל שלי יכול לעשות הכל!"
ואז הוא סובב את הראש אל הקיר, חייך לעצמו ונרדם.

למחרת, מוקדם בבוקר, כשאבא כבר היה בעבודה ואמא עוד היתה
במטבח, יותם התגנב על קצות האצבעות לחדר השינה של ההורים.
הוא פתח את המגירה התחתונה של השידה ליד המיטה והוציא את
המחט הכי גדולה שהוא מצא בתוך הקופסה של כלי-התפירה.
אחר כך הוא שם את המחט בכיס הימני של המכנסיים והלך לצחצח
שיניים כאילו ששום דבר לא קרה.

דבר ראשון, כמו בכל בוקר, יותם הלך למכולת של הרצל לקנות שקית
אחת של שוקו ושלוש לחמניות.
"בוקר טוב, הרצל!" יותם אמר. "הפיל שלי גומר את כל הלחמניות שלך
בביס אחד!"
הרצל הביט שמאלה והביט ימינה. "אני לא רואה פה שום פיל," הוא אמר.
"זה בגלל שעכשיו הוא כל כך קטן," יותם אמר, "שאפשר להשחיל אותו
בתוך קוף של מחט!"
אבל הרצל רק חייך מתחת לשפם ורשם את מה שהוא תמיד רושם לו
בפתק, ויותם אמר "להתראות מחר" והלך.

בדרך לגן יותם עבר ליד בריכת המים הגדולה שעל הגבעה.
הוא שמע את המשאבה הגדולה עובדת - פ-י-ם פ-ו-ם, פ-י-ם פ-ו-ם! -
וראה שאבינועם מהעירייה בא לבדוק אם הכל בסדר במים של השכונה.
"בוקר טוב, אבינועם!" יותם אמר. "הפיל שלי גומר את כל המים של
השכונה בשלוק אחד!"

אבינועם הביט שמאלה והביט ימינה. "אני לא רואה פה שום פיל," הוא אמר.

"זה בגלל שעכשיו הוא כל כך קטן," יותם אמר, "שאפשר להשחיל אותו בתוך קוף של מחט!"

אבל אבינועם רק צחק בקול רם וצבט אותו בלחי, ואחר כך הוא חזר לכל המדידות שלו, ויותם אמר "להתראות מחר" והלך.

בצהריים, כשנגמר הגן, יותם עצר בפתח לפני הגננת רוזט. "הפיל שלי," הוא אמר לה, "שוטף את כל הגן ואת כל החצר ואת כל

הכניסה מפה עד הגדר בשפריץ אחד!"

רוזט הביטה שמאלה והביטה ימינה. "אני לא רואה פה שום פיל," היא אמרה.

"זה בגלל שעכשיו הוא כל כך קטן," יותם אמר, "שאפשר להשחיל אותו בתוך קוף של מחט!"

אבל רוזט רק שאלה אם הוא חלם את כל זה בלילה, והתכופפה לתת לו נשיקה על המצח, ויותם אמר "להתראות מחר" והלך.

יותם לא חזר ישר הביתה. הוא המשיך עם הרחוב על לסוף הבתים של השכונה ועד לאקליפטוס הגדול והזקן שעמד בפינה של השדה, בקצה החצר של מרגוליס. אני אשב לי כאן לחכות לו, הוא אמר לעצמו, כי הפיל שלי בטח יבוא אלי מהשדות...

ואז הוא גילה שמישהו קשר חוט תפירה דק בצבע אדום מסביב לגזע של האקליפטוס, וחיבר אותו מלפנים בקשר סבתא עם שתי לולאות גדולות.

יותם פתח את הקשר, בדיוק כמו שאמא לימדה אותו. הוא תפס את קצה החוט בשתי אצבעות ונתן משיכה קלה.

מאחורי הגזע של האקליפטוס הציץ בהתחלה קצה של חדק, אחר כך זוג עיניים קטנות, וזוג אוזניים ענקיות, ובסוף הראש הכי גדול שהוא היה יכול לדמיין לעצמו.

"שלום פיל!" יותם אמר, "ידעתי שתבוא."